

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Sadoch s.r.o.**
sídlem Družstevní 1394/12, 140 00 Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Tvarůžkou
sídlem Hlavní 83/115, 747 06 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal, aby soud uložil žalovanému rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 27. 3. 2019 proti sdělení Obecního úřadu Ludgeřovice ze dne 30. 1. 2019 č. j. LUDG/08221/2018/-Kon. Žalobce uvedl, že uzavřel s Obecním úřadem Ludgeřovice veřejnoprávní smlouvu o umístění stavby, na základě níž vydal tento obecní úřad dne 18. 5. 2018 souhlas s povolením stavby vodního díla. Stavební řízení bylo vedeno Městským úřadem Hlučín, žalobce však dne 12. 3. 2019 obdržel od Obecního úřadu Ludgeřovice sdělení ze dne 30. 1. 2019 o tom, že veřejnoprávní smlouva pozbyla platnosti a souhlas z 18. 5. 2018 je neplatný. Žalobce podal odvolání, neboť má za to, že toto sdělení je individuálním správním aktem – pokud veřejnoprávní smlouva nahrazuje rozhodnutí správního orgánu, pak její zrušení ruší nebo mění právní vztahy. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 7 As 100/2014-52 jako na přílehlavé jeho situaci. Dále uvedl, že neúspěšně požádal o opatření proti nečinnosti u ministerstva pro místní rozvoj.
2. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že sdělení obecního úřadu z 30. 1. 2019 nelze považovat za rozhodnutí, proto také žalobcovo podání z 27. 3. 2019 nelze považovat za odvolání. S ohledem na § 78a zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“) zanikly účinky veřejnoprávní smlouvy uplynutím stanovené doby, a obecní úřad žalobci pouze sdělil, že jím vydaný souhlas podle § 15 stavebního zákona je neplatný.
3. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 5. 2020 č. j. 22 A 13/2020-21 žalobu odmítl. Toto usnesení bylo zrušeno rozsudkem NSS ze dne 22. 12. 2020 č. j. 4 As 181/2020-37.
4. Krajský soud poté postupoval v souladu s § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“ a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Podle § 15 odst. 2 věty první a druhé stavebního zákona, speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecního stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím.
6. Jak vyplývá z výše uvedeného ustanovení, souhlas (potažmo sdělení o neplatnosti takového souhlasu) obecního úřadu v pozici obecního stavebního úřadu ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona, není správním rozhodnutím. V souladu s rozsudkem NSS sp. zn. 1 As 176/2012 jde o závazné stanovisko, tedy nepodléhá samostatně přezkumu soudem podle § 65 a násl. s. ř. s., námitky směřující proti němu lze uplatnit v rámci správního řízení ve věci samé, tj. v řízení o povolení stavby, eventuálně v následném soudním přezkumu rozhodnutí o (ne)povolení stavby. S ohledem na § 67 odst. 1 a § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen „správní řád“) nemůže být opravným prostředkem proti sdělení (ne)souhlasu ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona odvolání, neboť odvolání se podává proti správnímu rozhodnutí. Předmětným sdělením obecního úřadu nemohla být a ani nebyla zrušena veřejnoprávní smlouva, obecní úřad pouze informoval žalobce o důvodu, proč je podle něj neplatný souhlas ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona – podle obecního úřadu tomu bylo proto, že účinky veřejnoprávní smlouvy zanikly způsobem předpokládaným v § 78a odst. 6 stavebního zákona (stručně řečeno – nepodáním žádosti o stavební povolení ve lhůtě stanovené veřejnoprávní smlouvou). Na rozdíl od

žalobce soud nepovažuje rozsudek NSS č. j. 7 As 100/2014-52 za přílehlavý k žalobcově situaci. V citovaném rozsudku se jednalo o řízení o určení neplatnosti veřejnoprávní smlouvy, tj. návrhové řízení podle § 142 správního řádu, které bylo nutno zakončit správním rozhodnutím.

7. Krajský soud tedy uzavírá, že sdělení obecního úřadu z 30. 1. 2019 není rozhodnutím, žalobcovo podání z 27. 3. 2019 nelze vyhodnotit jako odvolání, není vedeno řízení, tudíž ani žalovaný není nečinný. Ostatně ke shodným závěrům dospěl i NSS v rozhodnutí uvedeném v bodě 3. tohoto rozsudku (srov. body 11 až 15), a krajskému soudu vytkl pouze to, že jeho zcela správné závěry vyústily v odmítnutí žaloby namísto jejího věcného posouzení a následného zamítnutí.
8. S ohledem na výše uvedené soud v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl žalobu jako nedůvodnou.
9. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. února 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu